

внутрішньопортового транспорту відносяться: автомобільний транспорт, який включає в себе вантажні автомобілі, тягачі та причеми, автотранспортувачі, контейнерні навантажувачі.

Відзначимо, що транспортне забезпечення виробничої інтеграції системи «порт - індустріальний парк» передбачає тісну взаємодію магістрального і внутрішньопортового видів транспорту, незалежно від варіантів розташування підсистем.

Результати дослідження можуть бути використані в ідентифікації сутності та основних завдань транспортного забезпечення виробничої інтеграції в системі «порт - індустріальний парк» і організація ефективних транспортних зв'язків. Під ефективними транспортними зв'язками в цьому разі будемо розуміти транспортні зв'язки, які забезпечують безперервне проходження вантажів по цій системі з заданими параметрами (тимчасовими, об'ємними, економічними тощо), які визначаються специфікою виробничих процесів індустріального парку і порту.

УДК 656.078

ТРАНСПОРТНА ЛОГІСТИКА І УПРАВЛІННЯ: ВЗАЄМОДІЯ РІЗНИХ ВИДІВ ТРАНСПОРТУ

TRANSPORT LOGISTICS AND MANAGEMENT: INTERACTION OF DIFFERENT TYPES OF TRANSPORT

Щербак Андрій, Пікар Юлія, Чигринов Ігор

*ВСП «Вовчанський фаховий коледж Харківського національного технічного університету
сільського господарства імені Петра Василенка»
вул. Соборна, 93-А, м. Вовчанськ, Харківська обл., 62504*

The abstracts contain a brief summary of the main trends in the development of transport logistics in Ukraine. Socio-economic preconditions of transport development are analyzed. The importance of creating transport and logistics centers for the development of logistics infrastructure is emphasized.

Наявність соціально-економічних передумов для розвитку транспорту в загальній системі економіки дає можливість об'єднати всі види транспорту між собою і з іншими галузями господарства.

Формування транспорту в системах починається на певному рівні розвитку продуктивних сил і досягнень науково-технічного прогресу, що значною мірою впливають на галузеву і територіальну структуру транспортної системи, а також на співвідношення між рівнем розвитку матеріального виробництва і транспорту. Окремі види транспорту не функціонують цілком ізольовано, вони є складниками єдиної транспортної системи, а весь складний механізм її формування та розвитку – в нерозривній єдності з господарським комплексом країни. У цьому контексті особливого значення набуває створення систем, що дозволяють підвищити ефективність керування матеріальними потоками, що поліпшує всю господарську діяльність.

Однієї з основних у розвитку логістичної інфраструктури в усім світі в цей час стала тенденція появи й розвитку великих транспортно-логістичних центрів (ТЛЦ). Зокрема, у країнах Західної Європи на напрямках значних матеріальних потоків, включаючи й міжнародні, в усіх зростаючих масштабах створюються логістичні центри й реалізується тристороння схема доставки: виробник - логістичний центр - споживач.

Структура ТЛЦ України має складатися із сукупності взаємопов'язаних елементів взаємодії на регіональних та локальних рівнях. Серед головних елементів системи можна виокремити об'єкти транспортної інфраструктури, регіональні розподільчі центри (термінальні комплекси, логістичні транспортно-розподільчі центри), логістичні посередники (експедитори, власники терміналів, товарних та митних складів, агенти) та забезпечувальні підсистеми (інформаційна, фінансова, нормативно-правова, науково-технічне та кадрове забезпечення). За умови взаємодії всіх елементів системи можливе зниження логістичних витрат та підвищення якості транспортного обслуговування загалом.

Важливе значення для визначення найефективніших шляхів формування та розвитку транспортно-логістичної системи України має проведення аналізу окремих макроекономічних показників (ВВП, структура експорту та імпорту товарів та ін.) та статистичних даних діяльності транспортного сектору країни.

Основна мета логістики у сфері транспортування полягає в усуненні перебоїв у разі безперервного переміщення товарів і транспортних засобів від пункту відправлення до пункту призначення. Реальний стан розвитку транспортної логістики України та її місце в глобальній транспортній мережі об'єктивно визначає Індекс ефективності логістики, який раз на два роки публікує Світовий банк.

Україна в рейтингу Світового банку Logistics Performance Index (LPI) у 2018 році піднялася на 14 позицій і посідає 66 місце з 160 країн щодо логістичної ефективності, набравши 2,83 бала. Наша держава розташувалася між Сербією і Єгиптом, а на пострадянському просторі стала третьою після Естонії (3,31 бала і 36 місце) і Литви (3,02 бала і 54 місце).

Всього рейтинг включає п'ять напрямків, за якими проведені дослідження. У розділі «Митні процедури» Україна набрала 2,49 балів, по інфраструктурі – 2,22 балів, по міжнародному транспортуванню вантажів – 2,83 балів, по логістичній компетентності – 2,84 балів, з відстеження вантажів – 3,11 балів, по своєчасності доставки – 3,42 балів. Чим вище бал, тим сильніші позиції в країні в даній категорії. Як повідомлялося, за даними Logistics Performance Index (LPI) 2016 (дослідження проводиться один раз на два роки) Україна посідала 80 місце серед 160 країн в індексі ефективності логістики Світового банку за 2016 рік.

Загалом, порівняно з лідерами, Україна на даному етапі розвитку використала свій транзитний потенціал і вигідне географічне положення лише наполовину, тому для поліпшення позицій на світовому логістичному ринку необхідно вирішувати питання розбудови та модернізації логістичної транспортно-митної інфраструктури, залучення іноземних інвесторів, реалізації разом з Євросоюзом спільних програм розвитку.

В умовах нестабільної фінансової ситуації, що склалася в країні, та зважаючи на економіко-географічне положення України, розвиток транспортно-логістичної системи можливий шляхом розвитку транзитного потенціалу країни та участі України в міжнародних транспортно-логістичних центрах. Євроінтеграція є головним зовнішньополітичним пріоритетом України, а подальша розбудова та поглиблення взаємовідносин з ЄС дасть можливість для розвитку нашої транспортно-логістичної системи.